

er vedtagne i det høje Folketing, bliver Forholdet jo det, at de to læge Medlemmer af Overnævnet vælges af samtlige Nævnsmedlemmer i Amtet, og nu vil Forholdet meget let være det, at skønt Landkommunernes Nævn har en uendelig meget mindre Forretningskreds end Købstadkommunernes, vil Antallet af Nævnsmedlemmer i Landkommunerne være meget større, og derfor vil det let kunne blive saaledes, at det bliver Landkommunernes Repræsentanter, som vælger Medlemmerne af Overnævnet, at altsaa Købstadhuslejenævnene ser sine Kendelser stillet under Appel til en Overinstans, hvori de to læge Medlemmer er Landboere, som intet videre kender til Købstadsleje forhold, og som i al Almindelighed er meget mindre i Stand til at bedømme Lejeforhold end de Nævns Medlemmer, som har dømt i første Instans. Lad os som Eksempel tage Aarhus, der er en stor By, hvor Bolignøden har gjort sig stærkt gældende, og hvor man naturligvis fra først af har nedsat Nævn, og det tør vel antages efter Byens Størrelse og Betydning, at man er i Stand til at besætte disse Nævnspladser paa fuldkommen forsvarelig Maade. Men hvis der nu bliver oprettet en Appelinstant, hvis læge Medlemmer skal vælges af samtlige Nævnsmedlemmer i Aarhus Amt, vil Forholdet kunne blive det, at de Afgørelser, som er truffet af Huslejenævn i Aarhus, bliver stillet under Appel til en Institution, hvor de to læge Medlemmer er to Molboer. Det er dog muligt, at man i Aarhus vil føle sig mindre vel tilfreds med den Ordning.

I øvrigt hører jeg af de Ord, der faldt fra den ærede foregaaende Taler, at det er Meningens at faa Lovforslaget henvist til et Udvalg. Mine Venner og jeg vil gaa til den Udvalgsbehandling med den bedste Villie til at naa et godt Resultat, og jeg haaber, at det ved Imødekommen fra alle Sider maa kunne lykkes at naa til et Resultat, naturligvis ikke et, der baade tilfredsstiller Lejere og Ejere — dette er umuligt —, men et, som paa nogle Punkter tilfredsstiller de paagældende, og som paa de Punkter, hvor de ikke fuldt tilfredsstiller dem, dog maa erkendes at være retfærdigt, saaledes at de vil bøje sig derfor. Jeg haaber, at Udvalgsarbejdet maa bringe et saadant Resultat.

Bramsnæs: Saavel den ærede Ordfører for Venstre (Jørgen Berthelsen) som

den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Godskesen) har ment det nødvendigt stærkt at betone de principielle Betænkeligheder, som de har ved en Lovgivning som den, der for Tiden behandles her, og det kan maaske være rigtigt nok, at man ved en saadan Lejlighed fremhæver sin principielle Stilling i saadanne Spørgsmaal. Jeg vil dog gerne tillade mig at udtale, at det egentlig ikke er principielle Stillinger til de almindelige Strids-spørgsmaal i Livet, der bør eller kan blive de afgørende ved Behandlingen af en Sag som den nuværende. Den skyldes i ganske aabenbar og udpræget Grad netop de ekstraordinære Forhold, og det er en kendt Sag for alle, der har deltaget i det offentlige Liv i de Aar, Krigen har været og bragt sine Følger ogsaa ind over Danmark, at man i ikke ringe Grad maa se bort fra sine principielle Anskuelse og søge at komme til et praktisk Resultat, som kan bringe Forbedring i de Forhold, der ellers vilde blive værre. Jeg skal derfor ikke indlade mig paa at diskutere de Principer, der ligger i denne Lov, og de Farer, der muligvis kan være ved den; jeg tror for øvrigt, at de samme Farer vilde man med lige saa stor, maaske større Ret kunne finde paa mange andre Omraader ved de bestaaende fra de ordinære forandrede Forhold i den nuværende Krigstilstand. Men jeg skal altsaa ikke indlade mig paa at diskutere dette, men holde mig til de reelle Punkter, som indeholdes i Loven, og da navnlig de nye Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal først sige, at jeg tror, at det vilde være heldigt, hvis man kunde faa en Huslejelov, der ikke var alt for kortvarig, jeg tror, at det vilde være heldigt baade for Lejere og for Ejere. Det kan ikke være ubekendt for nogen, som har haft med disse Spørgsmaal at gøre, at det er lidt vanskeligt at finde Rede i, hvad der gælder. Jeg tror, at den ærede Ordfører for Venstre vil give mig fuldstændig Ret deri, og han illustrerede dette ved at nævne alle de forskellige Love, vi har haft gældende om dette Spørgsmaal i forholdsvis kort Tid. Saa meget mere Grund tror jeg, der vil være til at søge at faa Stabilitet over dette Lovgivningsomraade, som kunde vise og klart afgrænse for alle baade Ejere og Lejere, hvad der er Ret, og som man kunde leve sig ind i, saa længe det var nødvendigt at have denne Lovgivning. Jeg tror ogsaa, at en hel Del af den Misstemning, som let kommer frem fra den ene eller anden Side, over, at denne Lovgivning